Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Badan-Melnic Eleonora
Dosarul nr. 2r-437/25 (2-24148768-02-2r-03032025)

D E C I Z I E

08 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Marina Anton
Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părţilor*, recursul declarat de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto" S.R.L,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 ianuarie 2025, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto" S.R.L împotriva lui Caldarari Vladimir privind încasarea datoriei și a sumelor aferente precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 20 decembrie 2024, avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto" S.R.L a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Caldarari Vladimir privind încasarea datoriei și a sumelor aferente precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto" S.R.L a înaintat cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului, în limita valorii acțiunii în mărime de 9463 euro cu punerea în sarcina executorului judecătoresc a identificării bunurilor pârâtului și valorii lor.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 ianuarie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de avocataul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 ianuarie 2025, avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 ianuarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond și admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, avocataul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L a invocat că instanța de fond investită cu judecarea cererii de asigurare înaintate a dat o apreciere eronată chestiunii neaplicării măsurilor de asigurare, interpretând în mod eronat legea dispunând o soluție ilegală, examinând cererea de asigurare a acțiunii superficial, argumentele expuse fiind pripite și neîntemeiate

Aceste raționamente reies și din simplul fapt că în dispozitivul încheierii instanța de fond a conchis că respinge cererea de asigurare a acțiunii în cu totul altă cauză civilă decât cea prezentă.

În acest sens accentuează că prin acțiunea depusă, recurentul a invocat temeiurile de fapt și de drept în susținerea cererii de asigurare a acțiunii inclusiv probele care demonstrează întrunirea condițiilor de aplicare a măsurilor de asigurare sub formă de sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului (art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de Procedură Civilă), argumentând că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de judecător sau instanța de judecată la solicitarea părților interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive, fapt efectuat prin admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare. Deci, instituția asigurării acțiunii civile în procesul civil, reprezintă mecanismul ce constă dintr-un șir de măsuri (mijloace) procesuale menite să garanteze posibilitatea unei executări efective a unei hotărâri judecătorești în cazul satisfacerii pretențiilor recurentului.

Susține că recurentul a probat faptul că la notificările expediate în adresa intimatului de restituire a datoriei și sumelor aferente scadente, acesta se eschivează în mod intenționat de la plata acestora (fapt prin care constată că refuză să execute obligațiile contractuale), or acesta nu a întreprins măsuri în vederea

stingerii datoriilor acumulate. Astfel, se atestă reaua-credință a intimatului în raport cu recurentul.

În acest sens, aplicând prevederile art. 174, 175 din Codul de Procedură și dat fiind faptul că intimatul nu a întreprins măsuri suficiente de restituire integrală a datoriei, eschivându-se intenționat de la plata sumelor (având în vedere că i-au fost adresate somații rămase fără răspuns în sensul executării integrale a obligațiilor) și în scopul preîntâmpinării de către intimat a acțiunilor în vederea înstrăinării mijloacelor bănești și a bunurilor sale care ar putea constitui obiect al executării unei eventuale hotărâri judecătorești, ceea ce va face imposibilă executarea acesteia, în prezenta cauză este imperativ de a dispune măsuri de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești din conturile bancare și pe bunurile imobile și mobile deținute de intimat, în limita valorii acțiunii.

Mai susține că intimatul a predat bunul gajat în stare defectuoasă, lipsind recurentul în mod rezonabil de posibilitatea de a-și satisface toate creanțele din contul bunului gajat, valoarea lui fiind diminuată de către intimat, contrar obligațiilor asumate în temeiul contractului de gaj.

Iar, alegațiile instanței de fond precum că cerințele de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, sunt superficiale și neîntemeiate.

Reieșind din aceste considerente, demonstrate prin probe pertinente concludente și admisibile rezultă cu certitudine faptul că intimatul a întreprins măsuri în vederea eschivării de la executarea obligațiilor contractuale, a predat bunul gajat cu întârziere și în stare defectuoasă, iar respingând cererea de asigurare a acțiunii, constată că instanța de fond a încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prevăzut de art.24 CPC, astfel încât prin soluția sa, a creat un dezavantaj și dezechilibru în raport cu recurentul urmând să interpreteze și să aplice în speță corect prevederile art. 174, 175 din Codul de Procedură Civilă si să emită o încheiere de aplicare a măsurilor de asigurare.

Atrage atenția asupra faptului că eventuala încheiere de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii va contribui real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și va reprezinta un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces.

Corespunzător susține că a fost demonstrată existența riscului imposibilității executării.

Mai mult, în cererea de asigurare a acțiunii a explicat și probat că în prezența speță sunt întrunite și criteriile de aplicare a măsurilor de asigurare și anume că, măsurile de asigurare solicitate se încadrează în prevederile pct. 32 alin. (2) din aceeași Hotărâre explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003: „La pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica:

- raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare - menționează că cerințele recurentului privind aplicarea măsurilor de asigurare sunt raționale și temeinice, or, în cazul neaplicării acestora, intimatul are în prezent posibilitatea de a înstrăina bunurile sale în orice moment inclusiv mijloacele bănești;

- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii - este evident că în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii, există un risc major ca intimatul are în prezent posibilitatea de a înstrăina bunurile sale în orice moment inclusiv mijloacele bănești;

- dacă există pericolul (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare) - acest pericol există, deoarece în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, intimatul are în prezent posibilitatea de a înstrăina bunurile sale în orice moment inclusiv mijloacele bănești;

- asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate -asemenea echilibru va fi respectat, or, în rezultatul soluționării acestui litigiu, instanța va emite o soluție pe marginea acțiunii recurentului, iar pe durata soluționării litigiului, intimatul nu va avea posibilitatea de a înstrăina bunurile sale în orice moment inclusiv mijloacele bănești;

- în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare - măsurile de asigurare solicitate sunt în corelație cu obiectul acțiunii și acestea vor realiza de facto scopul măsurilor de asigurare, deoarece va împiedica intimatul să înstrăineze bunurile sale în orice moment inclusiv mijloacele bănești.

Accentuează că măsurile asigurătorii solicitate în acțiune sunt proporționale interesului legitim urmărit de recurent, nu sunt solicitate cu rea-credință de către recurent, nu constituie un abuz de drept și nu au scop încălcarea căror-va drepturi și interese legale ale altor persoane, nu afectează drepturile terților și nu sunt cauzatoare de prejudiciu.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, instanța urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, iar în speță, recurentul a prezentat probe pertinente și a justificat necesitatea asigurării acesteia.

Astfel, consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere justă și nu a elucidat pe deplin a circumstanțelor la examinarea chestiunii aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, nu aplicat corespunzător prevederile art. 118, 174, 175, 177 din Codul de Procedură Civilă și astfel neîntemeiat a decis respingerea cererii de aplicare a măsurii de asigurare.

De asemenea, constată existentă o prezumție legitimă dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei-eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor recurentului, or neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, prin urmare iminența temerii de neexecutare este prezentă.

Remarcă că în eventualitatea admiterii prezentei acțiuni planează riscul să apară dificultăți la executarea hotărârii judecătorești, fiind unul din motivele plauzibile. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene drepturile în fața instanței de judecată nu se rezumă, doar în a obține o hotărâre judecătorească, dar și executarea ei, în caz contrar o asemenea hotărâre este iluzorie pentru cel în favoarea căruia a fost admisă (Hornsby vs Grecia, 19.03.1997).

Măsurile de asigurare vor contribui real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate în favoarea recurentului și astfel constituie ,un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces.

Suplimentar, accentuează că CtEDO s-a pronunțat pe acest subiect în jurisprudența sa contra Republicii Moldova. Astfel, în cauza Banca Vias c. Moldovei din 06.11.2007 (nr. 32760/04), Curtea a constatat violarea de către Republica Moldova a art. 6, paragraf 1 din Convenție pentru imposibilitatea de executare a hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea recurentului, din motivul omisiunii instanței de judecată de a aplica măsuri de asigurare.

Consideră că încheierea contestată este una legală, or, instanța de fond nu a dat apreciere obiectivă și justă a chestiunii soluționării cererii de asigurare a acțiunii, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importantă pentru soluționarea acestei chestiuni, nu a aplicat corect normele de drept procedural, și în consecință a adoptat o încheiere ilegală.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 02 ianuarie 2025, fiind remisă în adresa reprezentantului recurentului la data de 24 ianuarie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică a grefierului, (f.d.96), iar cererea de recurs a fost depusă la 30 ianuarie 2025, (f.d. 100-105).

Astfel, recursul declarat de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N ,,Credit Auto” S.R.L la data de 30 ianuarie 2025 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 ianuarie 2025 se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pârâtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea din contul pârâtului/intimat Caldarari Vladimir în beneficiul reclamatului/recurent O.C.N „Credit Auto” S.R.L a datoriei în mărime de 9 436 euro.

Prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L a solicitat aplicarea sechestrului în limita valorii sumei solicitate de 9 436 Euro în lei moldovenești conform cursului BNM al RM pe bunurile mobile și imobile și asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ce aparțin pârâtului Caldarari Vladimir.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentate argumente convigătoare, care ar atesta fără echivoc, faptul că neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond corect a reliefat că argumentele invocate de către reclamant constituie doar presupuneri bazate pe ignorarea de către pârât a solicitărilor despre remedierea încălcărilor pretinse de partea reclamantă, or aceste elemente sunt comune tuturor situațiilor litigioase.

În același timp, Colegiul subliniază că simpla existență a unor divirgențe între părțile litigante, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, mai mult că temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii s-ar crea imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L.

De altfel, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs cu privire la faptul că procesul civil aflat la faza de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare care, îndreptăţeşte instanţa de judecată de a dispune aplicarea măsurii de asigurare solicitate de reclamant. Or, aceste argumente nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care prima instanță a reliefat că raţionamentele enunţate în cererea de asigurare a acțiunii, nu sunt de natură să ducă la aplicarea măsurilor de asigurare.

Subsecvent, Colegiul judiciar apreciază critic argumentele reprezentantului recurentului privitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, argumentele reprezentantului reclamantului/recurent urmau să fie din start temeinice și bine justificate, cu suport probatoriu, să provoace de la bun început o îndoială întemeiată a unui pericol privind crearea unei imposibilități de executare a hotărârii.

În același context, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanţă, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea reprezentantului recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 ianuarie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N „Credit Auto” S.R.L.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 ianuarie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul

Bobuțac Călin în interesele lui O.C.N ,,Credit Auto” S.R.L împotriva lui Caldarari Vladimir privind încasarea datoriei și a sumelor aferente precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Marina Anton

Judecătorii: Dorin Dulghieru

Constantin Roșca